

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях

3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області)

Слідчий відділ

вул. Пивоварова, 6, м. Северодонецьк, Луганська область, 93400, тел. факс (06452) 4-42-81

www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Северодонецьк

«17» січня 2022 року

Старший слідчий слідчого відділу ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях Ярушкевич С.О., розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22017130000000175 від 24.07.2017 у зв'язку з виникненням підстав та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Теліканова Юрія Миколайовича,
10.05.1955 року народження, громадянина
України, уродженця м. Єнакієве Донецької
області, не судимого, зареєстрованого за
адресою: Луганська область, м. Луганськ,
вул. 3 Донецька, буд. 2, кв. 21,

про те, що він підозрюється у вчиненні умисних дій, з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу та захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України.

Вказані кримінальні правопорушення Теліканов Ю.М. вчинив за наступних обставин:

Рішенням Конституційного Суду України №3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ст.5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008, зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до Рішення Конституційного Суду № 6-рп/2008 від 16.04.2008, зазначені норми слід розуміти так, що народ як носій суверенітету і єдине джерело влади в Україні може реалізувати на всеукраїнському референдумі за народною ініціативою своє виключне право визначати і змінювати конституційний лад в Україні шляхом прийняття Конституції України у порядку, який має бути визначений Конституцією і законами України. Народ як носій суверенітету і єдине джерело влади в Україні, здійснюючи своє волевиявлення через всеукраїнський референдум за народною ініціативою, може в порядку, який має бути визначений Конституцією і законами України, приймати закони України (вносити до них зміни), крім законів, прийняття яких на референдумі не допускається згідно з Конституцією України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

В кінці 2013 на початку 2014 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у групи осіб (стосовно яких є окремі кримінальні провадження та справи) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на насильницьку зміну конституційного ладу, шляхом проведення незаконного референдуму щодо зміни території України та утворення на території Луганської області України псевдодержавного утворення - так званої «Луганської народної республіки» (далі – «ЛНР»), створення на зазначеній території незаконних органів влади, які порушують суверенітет держави на всій її території.

У березні - квітні 2014 року в м. Луганську та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на насильницьку зміну конституційного ладу та порушення територіальної цілісності України.

Так, в квітні 2014 року за підтримки керівництва Російської Федерації групою проросійсько-налаштованих мешканців Луганської області, т.зв. представників територіальних громад Луганської області, ініційовано проведення незаконного «референдуму» з питанням: «Чи підтримуєте ви акт про державну самостійність «ЛНР», яким публічно закликано місцеве населення Луганської області до проведення 11.05.2014, на порушення порядку встановленого Конституцією України, так званого «загального обласного референдуму» на території Луганської області з питання визнання державної самостійності «Луганської народної республіки» та вчинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України.

Крім цього, 11 травня 2014 року в окремих містах та районах Луганської області, всупереч законодавству України, за ініціативи проросійсько-налаштованих мешканців Луганської області (стосовно яких розслідуються окремі кримінальні провадження) організовано та проведено незаконний «референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про створення незаконного псевдодержавного утворення «ЛНР».

На підтримку результатів проведеного «референдуму» 18.05.2014 в будівлі Луганської обласної державної адміністрації, розташованій по вул. Героїв ВВВ, буд. 3, м. Луганська на так званому «першому засіданні депутатів першого скликання так званої «народної ради ЛНР», проголосували за прийняття так званого «тимчасового основного закону (конституції) Луганської народної республіки», яким передбачено, що т.зв. «Луганська народна республіка» є «демократичною, правовою та соціальною державою, її територія визначається кордонами, які існували на день її утворення (тобто територія Луганської області України), а влада здійснюється шляхом поділення на законодавчу, виконавчу та судову».

На підставі зазначеного юридично нікчемного нормативно-правового акту представниками самопроголошеної «ЛНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані політично-управлінські (т.зв. «органи державної влади ЛНР») та силові органи, які розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення, мають стабільний склад лідерів, підтримують між собою тісні зв'язки, забезпечують централізоване підпорядкування учасників зазначених органів лідерам організації.

Так, на учасників органів силового блоку покладені обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на насильницьку зміну конституційного ладу, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України у особі Збройних Сил України, інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків з метою недопущення відновлення конституційного ладу та суверенітету держави на усю її територію, обстрілів населених пунктів тощо;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності з метою недопущення відновлення конституційного ладу та суверенітету держави на усю її територію;
- вербування нових учасників до складу силового блоку «ЛНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;
- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Луганської області з метою їх виводу з під контроль органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення «ЛНР»;
- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення незаконних збройних формувань, які вчиняють дії, направлені на насильницьку зміну конституційного ладу України;
- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу;
- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами Збройних Сил України передбачених Конституцією та законодавством України функцій на тимчасово окупованій території України;
- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;
- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень «ЛНР», захопленні, укріпленні та охороні зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладені обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на насильницьку зміну конституційного ладу України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, та унеможливають виконання своїх повноважень органами державної влади та місцевого самоврядування України;
- блокування виконання органами державної влади України та місцевого самоврядування передбачених Конституцією та законодавством України функцій на тимчасово окупованій території України;
- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації Російської Федерації та самопроголошених органів державної влади «ЛНР»;
- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності псевдодержавного утворення «ЛНР» з метою схиляння їх до участі у вказаній організації, приховування факту збройної агресії Російської Федерації проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;
- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з незаконним псевдодержавним утворенням «ДНР» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним Силам України;

- координація та узгодження своїх дій з радниками та інструкторами Російської Федерації, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ЛНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях, та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до насильницької зміни конституційного ладу і захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ЛНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ЛНР» транспортом, символікою, агітаційними матеріалами тощо.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ЛНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлювали, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та насильницька зміна конституційного ладу України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Луганської області т.зв. «ЛНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» №254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України, та бюджетні установи, згідно Постанови Кабінету Міністрів України №595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Одночасно, представниками Російської Федерації та контрольованими ними органами України, з метою насильницької зміни конституційного ладу України, на тимчасово окупованій частині Луганської області з числа представників політичного блоку «ЛНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання

владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації – т.зв. «ЛНР», діяльність яких направлена на насильницьку зміну конституційного ладу України.

25 листопада 2014 року самопроголошеним «головою ЛНР» виданий указ №51/1/01/11/14, згідно з яким створена структура виконавчих органів державної влади «ЛНР» – «Рада міністрів ЛНР», а також інші виконавчі органи державної влади «ЛНР». Крім того встановлено, що на тимчасово неконтрольованих територіях Луганської області діє так званий законодавчий орган влади «народна рада ЛНР», основною функцією якої є прийняття так званих «законів та нормативно-правових актів» з метою забезпечення функціонування терористичної організації «ЛНР», що контролюється окупаційною адміністрацією Російської Федерації.

Правовою основою діяльності т.зв. «народної ради Луганської народної республіки» є наступні юридично нікчемні законодавчі та нормативно-правові акти т.зв. «ЛНР»: «Конституція Луганської народної республіки», «Закон ЛНР «Про регламент народної ради Луганської народної республіки» від 28.01.2015, «Закон ЛНР «Про статус депутата народної ради Луганської народної республіки» від 10.10.2014.

В жовтні 2018 року (більш точну дату встановити не виявилось можливим) громадянин України Теліканов Юрій Миколайович, 10.05.1955 року народження, якому було достовірно відомо з розповсюджених у засобах масової інформації та мережі Інтернет повідомлень про проведення на території Луганської області України Антитерористичної операції, а в подальшому операції Об'єднаних сил, розуміючи протиправний характер своїх дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, з метою насильницького повалення конституційного ладу та захоплення державної влади України, з мотивів несприйняття соціальної та економічної політики діючої влади, всупереч вимогам ст. 17 Конституції України вирішила взяти участь в діяльності незаконно утвореного органу державної влади «ЛНР» - в т.зв. «народній раді Луганської народної республіки», що контролюється окупаційною адміністрацією Російської Федерації.

Статтею 63 т.зв. «Конституції ЛНР» визначено, що:

«1. Народна рада ЛНР - парламент ЛНР є постійно діючим вищим та єдиним законодавчим (представницьким) органом державної влади ЛНР.

2. Народна рада ЛНР обирається терміном на п'ять років.

3. Народна рада ЛНР складається із 50 депутатів».

Статтею 64 т.зв. «Конституції ЛНР» визначено, що:

«1. Депутати народної ради ЛНР обираються на основі загального рівного и прямого виборчого права при таємному голосуванні.

2. Порядок виборів депутатів народної ради ЛНР встановлюється законом».

11 листопада 2018 року на тимчасово окупованій території Луганської області окупаційною адміністрацією Російської Федерації організовані, профінансовані та проведені так звані «чергові вибори голови ЛНР та депутатів народної ради ЛНР III скликання», за результатами яких Теліканова Юрія Миколайовича, 10.05.1955 року народження, обрано «депутатом народної ради ЛНР III скликання» за списком від політичної сили «Мир Луганщині».

19 листопада 2018 року Теліканов Ю.М. прийняв присягу «депутата народної ради ЛНР III скликання» та приступив до виконання покладених на нього обов'язків в незаконно утвореному органі державної влади «ЛНР» в т.зв. «народній раді

Луганської народної республіки», що контролюється окупаційною адміністрацією Російської Федерації.

Відповідно до ст. ст. 17, 19 розділу III т.зв. «закону про статус депутата народної ради ЛНР» депутат народної ради ЛНР зобов'язаний:

- брати участь у здійсненні повноважень, віднесених законодавством ЛНР до ведення народної ради ЛНР;
- брати участь в засіданнях народної ради ЛНР;
- входити до складу комітету, постійних і тимчасових комісій народної ради ЛНР, за винятком випадків, передбачених Законом «Про регламент народної ради ЛНР»;
- брати участь в засіданнях і роботі комітету, постійних і тимчасових комісій, робочих груп, членом яких його обрано;
- працювати над проектами нормативних правових та інших актів, що вносяться на розгляд народної ради ЛНР;
- виконувати доручення народної ради ЛНР та її органів, дані в межах їх повноважень, та інші;
- вживати необхідних заходів щодо забезпечення прав, свобод і законних інтересів своїх виборців;
- інформувати виборців про свою участь в роботі народної ради ЛНР та її органів, утворених народною радою ЛНР;
- вести прийом виборців, громадян ЛНР не рідше одного разу на місяць;
- розглядати відповідно до чинного законодавства ЛНР отримані від виборців звернення, вживати заходів щодо їх законного та обґрунтованого вирішення;
- регулярно інформувати виборців, громадян ЛНР про свою роботу в народній раді ЛНР, про роботу народної ради ЛНР та її органів, виконання їх постанов і рішень, виконання програм соціально-економічного розвитку, державного бюджету ЛНР, а також про реалізацію своєї передвиборної програми шляхом надання інформації на офіційному сайті народної ради ЛНР в інформаційно-телекомунікаційній мережі Інтернет або в інших доступних засобах масової інформації;
- звітувати перед виборцями, громадянами ЛНР про свою депутатську діяльність не рідше одного разу на рік.

Крім того, т.зв. «народною радою ЛНР» створено т.зв. «комітет народної ради ЛНР з питань бюджетно-фінансової, інвестиційної та податкової політики, економіки, торгівлі і зовнішніх зв'язків, розвитку малого та середнього бізнесу», до складу якого в листопаді 2018 року увійшов Теліканов Ю.М.

З метою реалізації злочинних намірів щодо насильницького захоплення державної влади та зміни конституційного ладу, Теліканов Ю.М. будучи «депутатом народної ради ЛНР III скликання», у період з 19.11.2018 по 19.11.2020 прийняв участь в 33 пленарних засіданнях т.зв. «народної ради ЛНР», в 67 засіданнях т.зв. «комітету з питань бюджетно-фінансової, інвестиційної та податкової політики, економіки, торгівлі і зовнішніх зв'язків, розвитку малого та середнього бізнесу народної ради ЛНР», до складу якого входить останній, вніс на розгляд «народної ради ЛНР» 7 законопроектів, проводив активну роботу з прийому громадян, прийняв участь в 51 заході соціального, культурно-масового характеру, зустрічах із виборцями.

Таким чином, починаючи з 11 листопада 2018 року Теліканов Ю.М. достовірно знаючи, що система так званих органів влади «ЛНР» на чолі з т.зв. «головою ЛНР» діє всупереч Конституції України та нормативно-правових актів України, умисно вчиняє дії, направлені на насильницьку зміну та повалення конституційного ладу та захоплення державної влади України, а саме особисто бере участь у прийнятті колегіальних рішень, а також виконує вказівки учасників «ЛНР» (стосовно яких є окремі кримінальні провадження), спрямовані на функціонування

системи так званих органів влади «ЛНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації.

Таким чином, Теліканов Юрій Миколайович, 10.05.1955 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 109 КК України, тобто у вчиненні умисних дій, направлених на насильницьку зміну та повалення конституційного ладу та захоплення державної влади.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно вимог ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

В кінці 2013 на початку 2014 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у невстановлених осіб виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом створення на території Луганської області України псевдодержавного утворення - так званої «Луганської народної республіки» (далі – «ЛНР»).

У березні - квітні 2014 року в м. Луганську та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на порушення територіальної цілісності України.

Так, в квітні 2014 року за підтримки керівництва Російської Федерації групою проросійсько-налаштованих мешканців Луганської області, т.зв. представників територіальних громад Луганської області, ініційовано проведення так званого референдуму з питанням: «Чи підтримуєте Ви Акт про державну самостійність «ЛНР», яким публічно закликало місцеве населення Луганської області до проведення 11.05.2014, на порушення порядку встановленого Конституцією України, так званого «загального обласного референдуму» на території Луганської області, з

питання визнання державної самостійності «Луганської народної республіки», та вчинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України.

11 травня 2014 року в окремих містах та районах Луганської області, всупереч законодавству України за ініціативи проросійсько-налаштованих мешканців Луганської області (стосовно яких розслідуються окремі кримінальні провадження та стосовно яких судами винесено обвинувальні вироки) організовано та проведено вказаний так званий «референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про створення незаконного псевдодержавного утворення «ЛНР».

18 травня 2014 року на підтримку результатів проведеного так званого референдуму представниками самопроголошеної «ЛНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, проголошений юридично нікчемний нормативно-правовий акт т.зв. «Тимчасовий основний закон (Конституція) Луганської народної республіки», яким передбачено, що т.зв. «Луганська народна республіка є демократичною, правовою та соціальною державою, її територія визначається кордонами, які існували на день її утворення (тобто територія Луганської області України), а влада здійснюється шляхом поділення на законодавчу, виконавчу та судову».

На підставі зазначеного юридично нікчемного нормативно-правового акту представниками самопроголошеної «ЛНР», представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані політично-управлінські (т.зв. «органи державної влади ЛНР») та силові органи, які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні зв'язки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників зазначених органів лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ЛНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлювали, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом незаконного створення на території Луганської області нового псевдодержавного утворення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Луганської області т.зв. «ЛНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно Постанови Кабінету Міністрів України №595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

В жовтні 2018 року (більш точну дату та час встановити не виявилось можливим) громадянин України Теліканов Ю.М. перебуваючи в м. Луганську,

розуміючи протиправний характер своїх дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, з мотивів несприйняття соціальної та економічної політики діючої влади, за попередньою змовою групою осіб вирішив вступити до складу окупаційної адміністрації Російської Федерації та взяти безпосередню участь у ній шляхом участі в діяльності незаконно утвореного органу державної влади «ЛНР» - в т.зв. «народній раді Луганської народної республіки».

Статтею 63 т.зв. «Конституції ЛНР» визначено, що:

«1. Народна рада ЛНР - парламент ЛНР є постійно діючим вищим та єдиним законодавчим (представницьким) органом державної влади ЛНР.

2. Народна рада ЛНР обирається терміном на п'ять років.

3. Народна рада ЛНР складається із 50 депутатів».

Статтею 64 т.зв. «Конституції ЛНР» визначено, що:

«1. Депутати народної ради ЛНР обираються на основі загального рівного и прямого виборчого права при таємному голосуванні.

2. Порядок виборів депутатів народної ради ЛНР встановлюється законом».

Реалізуючи свій злочинний намір, Теліканов Ю.М. вчинив дії з метою зміни меж території державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме діючи за попередньою змовою з іншими учасниками окупаційної адміністрації Російської Федерації – т.зв. «ЛНР» (стосовно яких є окремі кримінальні провадження), він подав свою кандидатуру та 11.11.2018 був обраний депутатом «народної ради ЛНР III скликання» за результатами т.зв. «чергових виборів голови та депутатів народної ради ЛНР» за списком від політичної сили «Мир Луганщині».

19 листопада 2018 року Теліканов Ю.М. прийняв присягу «депутата народної ради ЛНР III скликання» та приступив до виконання покладених на нього обов'язків в незаконно утвореному органі державної влади «ЛНР» в т.зв. «народній раді Луганської народної республіки», що контролюється окупаційною адміністрацією Російської Федерації.

Відповідно до ст. ст. 17, 19 розділу III т.зв. «закону про статус депутата народної ради ЛНР» депутат народної ради ЛНР зобов'язаний:

- брати участь у здійсненні повноважень, віднесених законодавством ЛНР до ведення народної ради ЛНР;

- брати участь в засіданнях народної ради ЛНР;

- входити до складу комітету, постійних і тимчасових комісій народної ради ЛНР, за винятком випадків, передбачених Законом «Про регламент народної ради ЛНР»;

- брати участь в засіданнях і роботі комітету, постійних і тимчасових комісій, робочих груп, членом яких його обрано;

- працювати над проектами нормативних правових та інших актів, що вносяться на розгляд народної ради ЛНР;

- виконувати доручення народної ради ЛНР та її органів, дані в межах їх повноважень, та інші;

- вживати необхідних заходів щодо забезпечення прав, свобод і законних інтересів своїх виборців;

- інформувати виборців про свою участь в роботі народної ради ЛНР та її органів, утворених народною радою ЛНР;

- вести прийом виборців, громадян ЛНР не рідше одного разу на місяць;

- розглядати відповідно до чинного законодавства ЛНР отримані від виборців звернення, вживати заходів щодо їх законного та обґрунтованого вирішення;

- регулярно інформувати виборців, громадян ЛНР про свою роботу в народній раді ЛНР, про роботу народної ради ЛНР та її органів, виконання їх постанов і рішень, виконання програм соціально-економічного розвитку, державного бюджету ЛНР, а також про реалізацію своєї передвиборної програми шляхом надання інформації на офіційному сайті народної ради ЛНР в інформаційно-телекомунікаційній мережі Інтернет або в інших доступних засобах масової інформації;

- звітувати перед виборцями, громадянами ЛНР про свою депутатську діяльність не рідше одного разу на рік.

Крім того, т.зв. «народною радою ЛНР» створено т.зв. «комітет народної ради ЛНР з питань бюджетно-фінансової, інвестиційної та податкової політики, економіки, торгівлі і зовнішніх зв'язків, розвитку малого та середнього бізнесу», до складу якого в листопаді 2018 року увійшов Теліканов Ю.М. Перебуваючи на посаді депутата т.зв. «народної ради ЛНР III скликання», Теліканов Ю.М., діючи всупереч Конституції України та нормативно-правових актів України, у період з 19 листопада 2018 року по теперішній час вчиняє дії на підтримку режиму окупації частини Луганської області та функціонування псевдодержавного утворення «ЛНР», розповсюдження та застосування юридично нікчемних законодавчих та нормативно-правових актів «ЛНР», направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Таким чином, Теліканов Юрій Миколайович, 10.05.1955 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, тобто вчиненні умисних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб.

За сукупністю злочинів, Теліканов Ю.М. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України.

Старший слідчий СВ 3 управління
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
старший лейтенант юстиції

Сергій ЯРУШКЕВИЧ

ПОГОДЖЕНО:

Заступник начальника відділу
Луганської обласної прокуратури

Олександр ДУБОВИК

“14” січня 2022 року

Процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 КПК України, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні кримінального правопорушення, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні кримінального правопорушення, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому ст. 13 Закону України «Про попереднє ув'язнення».

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- дотримуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Протягом кримінального провадження підозрюваний має право (ст. 42КПК):

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження *відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі* внаслідок кримінального правопорушення (ст. 127 КПК України).

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення та визнання винуватості*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ст.ст. 56 та 468 КПК України).

Підозрюваному роз'яснено, що він підозрюється у вчиненні злочинів, передбачених ч.1 ст.109, ч.2 ст. 110, ч.1 ст. 258-3 КК України, за вчинення яких передбачена відповідальність у вигляді позбавленні волі на строк понад 10 років, на підставі п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України (наявні достатні докази для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення).

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ (_____)

« » год. « » хвилин « » _____ 20__ року

Захисник _____ (_____)

Письмове повідомлення
про підозру вручив:

